

ההוא ברהא. עו: בקופלת. שקפלה ואכלה על זארה שאין דרכה בכך ותולדה דקרן הוא וחיבת חזי נוק קאמר: **כגון דקיימא עמיר ברשות הניזוק.** וזהמה ברשות הרבים ומגלגלת ואמי מרשות היחיד לרשות הרבים: **מאי.** בטר אכילה אולינן ופטורה או בטר דשקלה ליה אולינן וחיבת. והוא הדין נמי אי בהמה ברשות הניזוק ועמיר ברשות הרבים וגילגלתו מרשות הרבים לרשות היחיד אי בטר אכילה אולינן חיבת ואי בטר דשקלה ליה אולינן פטורה: **משוי.** קס"ד אמתת מלאה שעורין ואכלה בפנים חיבת: **מאי לאו.** כגון שאכלתו כולו והכי קאמר אכלתו בפנים כגון שגלגלה את כולו בפנים חיבת גילגלתו לחוץ פטורה אלמא בטר אכילה אולינן: **אימא אכלה על מה שחזן פטורה.** על מה שהיה מונח מתחילה בחזן פטורה ועל המונח בתחילה בפנים חיבת דבטר דשקלה ליה אולינן זין היא בפנים זין היא בחזן: **ואיבעיני אימא.** לעולם נקדמני אכלתו בפנים חיבת על כולו אכלתו בחזן פטורה על כולו ולא תפסוט דגלגול מלתא הוא דכי א"ר חייה בפמילה דאספתא משי של שחם שעליו ארוכין וראשו אחד בפנים וראשו אחד בחוץ דכיון דהאי רישא כי גריר ליה אזיל איך בתריה כמאן דמנח כולו בחד דוכתא דמי הלכך אולינן בטר בהמה כי קמיבעיא לן כגון שעורין דכוליה גרעין קאי בפנים או בחזן וכי אכלה האי לא אזיל האי בתריה לא לא מגלגלה ליה: **פילה.** על שם דלרין הוא קרי ליה פמילה: **אכולהו.** הא דקמני מתניתין ברה"ר פטורה אכולהו קאי ואפילו אכסות וכלים דשעירי הוה ומולדה דקין: **כל הששנה.** כגון זה שהניח כסותו וכליו ברה"ר: **וצא אחר ושינה זו.** כגון זו שאכלתו: **צעטה מהלכס ברבועה פטורה.** ואף על גב דברה"ר חיבת הכל פטורה דכל המשנה כגון זו שרצה ברה"ר וצא אחר כו': **מספחי.** עומדין לפוש: **בהמה לאו אורסה.** לרבוץ: **דמי עמיר.** שאם אכלה שעורין כדי שזיעתה אינו משלם לו אלא דמיים שהיה צריך ליתן צקשין וצנתן להאכילה דאמר ליה אי אפשי להאכילה שעורין אלא קשין וצנתן: **דמי שעורין צוול.** כפי שהיה צריך ליקח שעורין למאכלה אם היה רוצה להאכילה שעורין ולא יתן לו כשער שצשוק דלמא איהו לא מאכיל לה שעורין אלא צוול יתן כדאמרין דפרק מי שמת (ב"ב קמ"ו):

(א) [לקמן כא: ג] גי הרמב"ם והראב"ד ושאר פוסקים איפלא כגון דקיימא ברשות היחיד וקא מתגלגל ואמי מהר"ר ליה"י וע"ש; (א) [לקמן כד: ד] לקמן ג; [נד: ב] (ב) [לקמן ק"ב. ב"מ מ"ג: ב"ב קמ"ו: כמותות לד: (ו) [מספ"י פ"א, (ו) ב"ב ג' (ח) [פי' בנית המדרש: שהוא תמונה של מורה. כ"ה בערוך, (ט) [לקמן ג'ג].

גליון הש"ס

גב' לא הוית נבן באורחא. וזמס דף ב ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] תוס' ד"ה או אין כי אפי' נתח' כו'. ג"כ אצל הר"ף ושי' ממו דה"ב מי ועל"ש:

מוסף רש"י

בעטה מהלכת ברבועה פטורה. ללא היה לה לרבוץ ברה"ר וכל המשנה וצא אחר ושינה זו פטור (לקמן כ"ד). בתחומא. בני מדרשות שלחן בסוף המסות יזי מי שזולת לא שם בשנת פן העיריות שמספחי (רשב"ם ב"ב ג'א).

רבינו הגנאל

ההוא ברהא, פי' איל וריש שעיר עדים, דודא לפתא אפומא דרובא סריך סליק אבל ללפתא ותבריה לרנא, חיבתיה רבא לתרויהו נוק שלם. מאי טעמ', כיון דאורחיה לוכל לפתא אורחי נמי לטרוכי ולמסק, אמ' אילמא בהמה ברשות הרבים, פטשה צוארה ואכלה מעל גבי חברתה חיבת. מאי טעמ', גבי חברתה חכרד הנוק דמי. לימא מסייעא דר' הושעיה בהמה ברשות הרבים הלכה ואכלה פטורה, דאורחיה הוא וסן ברשות הרבים פטורה. עמדה ואכלה חיבת. ורצה רבא בקופצת ואוכלת ממקום גבה שאינו חשוב ברשות הרבים שאינה יכולה לוכל כשהיא מהלכת וכיון שלא שימרה בעלה וקפצה ואכלה [תיבתן]. אבל אם היה נטור, אפי' עמדה ואכלה פטורה, דהיינו אורחיה. בעי ר' יודא מתגלגל מהו, כגון דקאי ברשות היחיד וקא מתגלגל ואמי מרשות היחיד לרשות היחיד מאי, בטר עיקרה אולינן ופטור או בטר הויקה וחיבת. ת"ש דתי' ג' חייה משי מקצתו בפנים ומקצתו בחוץ כו'. ודחי' לימא ומתווצקן לה הכי אימא על מה שבפנים חיבת על מה שבחוץ פטורה. איבעינימא בפמילה דאספתא, דנקראין דרוי, כלומ' אינו שעורין וכיוצא בהן אלא אספתא, ומוטלת מה שבפנים רשות הניזוק וחיבת, מה שבחוץ רשות הרבים ופטורה. ובעיא

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

ב.

מתגלגל מהו. פי"ה דמספא ליה אי בטר אכילה אולינן ואי בטר לקיחה וקשה דלקמן (דף כא:) גבי כלב שנטול חררה והלך לגדיש פשיטא לן ט' דאי אכליה בגדיש דעלמא דפטור ועוד דלשון מתגלגל לא משמע הכי ונראה לר"י כגון דקיימי פירות ברשות הניזוק ומגלגלי ואלו לרשות הרבים דאי לאו שהצדמה מעכבתו צפיה ואכלתן שם היה סופן להניח ברשות הרבים וקמבעיא ליה אי חשיבי כמנומים ברשות הרבים או לאו וקאמר ת"ש משי מקצתו בפנים כו' מאי לאו צמתגלגל דאורחיה דמילתא כך היא במקצתו מזפנים ומקצתו בחזן וקמני אכלה בפנים חיבת אע"פ שסופו להתגלגל בחוץ אם לא שאכלתן ואכלה בחוץ פטורה תנא אגב רישא דמילתא דפשיטא היא אימא על מה שבפנים חיבת פירוש על מה שראוי להיות בפנים שאין סופו להתגלגל בחוץ חיבת ואיבעיא אימא צפמילה דאספתא שעליו ארוכים וסד"א ניזול בטר רוב עלה שבפנים או בחזן:

ואודא ריש לקיש אשעמיה. תרווייהו לריבי הך דהכא צריכא דלא נימנא כסות עבדי אינשי דמנחי גלימא וממפחי והיהא דב' פרות אשמועינן דוקא צעטה רבועה צמתלכת חיבת הא הווקה פטורה כדדייק לקמן פרק המניח (דף ג'ג). דאבעי לה לגמיי צאיך גיסא: **זה אין נהנה וזה אין חסר הוא.** אפילו [א] בחצר דקיימא לאגרא וגברא דלא עביד למיגר רוי"מ למיגר דפטור כיון שלא נהנה אע"פ שגרס הפסד לחצרו דאפילו גירשו חצרו מצינו ועל דלת בפניו אין זה אלא גרמא בעלמא: **זה נהנה וזה חסר הוא.** דכל זמן שרואין את זה עומד צמינו אין מנצקין ממנו להשכיר: **הא**

במהלכת חיבת ורבי יוחנן אמר לא שנו אלא פירות וירקות אבל כסות וכלים חיבת לימא רבי יוחנן לית ליה דריש לקיש אפילו בשתי פרות לא לעולם אית ליה כסות עבדי אינשי דמנחי גלימי ומתפחי אבל בהמה לאו אורחה: **ואם נהנית משלמת [וכו']:** וכמה רבה אמר דמי עמיר רבא אמר דמי שעורים בזול תניא כוותיה דרבה תניא משלמת יאלא דמי עמיר בלבד תניא כוותיה דרבא אם נהנית משלמת מה שנהנית כיצד אכלה קב או קביים אין אומרים תשלם דמיהן אלא א' אומדין כמה אדם רוצה להאכיל לבהמתו דבר הראוי לה אע"פ שאינו רגיל ל'פכך אבל חמין או דבר הרע לה פטורה א"ל רב חסדא לרמי בר חמא א' לא הוית גבן באורחא בתחומא דאיבעיא לן מילי מעלייתא אמר מאי מילי מעלייתא א"ל הדר בחצר חבירו שלא מדעתו צריך להעלות לו שבר או אין צריך היכי דמי אילימא בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דלא עביד למיגר זה לא נהנה וזה לא חסר אלא בחצר דקיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר זה נהנה וזה חסר לא צריכא בחצר דלא קיימא לאגרא וגברא דעביד למיגר מאי מצי אמר ליה מאי חסרתין או דלמא מצי אמר

זה לא נהנה, שכן כל מקום ששוכן אינו נותן שבר מפני שהוא חשוב ונשוא פנים בלא שכירות, וזה לא חיסר שאינה עומדת לשכירות. חצר דקיימי לאגורא וגברא דעביד למיגר אביעא להו. (ב' ע' לקמן דף ג'ג. דמנח רבינו וש' אומרים כיון דנחא תחא הוא הלכא כותייה.

זה לא נהנה, שכן כל מקום ששוכן אינו נותן שבר מפני שהוא חשוב ונשוא פנים בלא שכירות, וזה לא חיסר שאינה עומדת לשכירות. חצר דקיימי לאגורא וגברא דעביד למיגר אביעא להו. (ב' ע' לקמן דף ג'ג. דמנח רבינו וש' אומרים כיון דנחא תחא הוא הלכא כותייה.

עין משפט
נר מצוה

לב א מיי פ"ג מהלכות
מוקד ממון הלכה ח
סמן עשין סו טו"ע ח"מ
פי' שאף טעף ה'
לב ג ב מיי שם הלכה י
ועי' ג"כ שם
טו"ע שם טעף יא:
לד ד מיי שם הלכה ד
ועיין בהשגות וזמ"מ
טו"ע שם טעף י:
ק"ה ח שם ט"ע בה"ס:
לו ו מיי שם הלכה ג
טו"ע שם טעף ג:
לו ז ח מיי שם הלכה
ג טור ט"ע שם
טעף ח:

רבינו הגנאל (המשך)

ר"י וירא לא איפשיטא,
דיניה כדן תיקו. מתיי.
אבל כסות או כלים
משלם חביו נוק. חלקו רב
ושמאל ביטא דמתני'
דקתיי אבל ברשות הרבים
פטור. רב אמ' אכולהו,
פירות ירוקת כסות וכלים
כולם דינם שוה, ברשות
הרבים פטור. מאי טעמ',
כי זה שהניח כליו וכסותו
ברשות הרבים שינה, שאין
דרך בני אדם להניחם
אבל אדם בהמה
ושנית ואכלתן שלא כדרך
הבהמות, פטורה. ושמאל
אמ' אין שן רגל פטורין
ברשות הרבי' אלא בפירות
וירקות שכן דרכן, אבל
אכלה כסות וכלים כדרך
יריינן ליה שהוא שינו
וחיוב ברשות הרבים.
קיימי לן כשמואל א', ולא
עוד אלא ר' יוחנן קאי
כותיה. ואע"ג דריש לקיש
קאי כרב, דבריו דחויין הן.
אבל בשתי פרות ברשות
הרבי' אחת ברבועה ואחת
מהלכת, ביטש מהלכת
ברבועה פטורה, רבועה
במהלכת חיבת. קיימי
לן כותיה, דהא ר' יוחנן
מודה ליה. ומפרש, כסות
וכלים עביד אינשי דמנח
ברשות הרבי' ומיתפח,
המתניח אין אומ' ששינה,
שכנו זה אינו שינוי.
בהמה לאו אורחה למרביץ
ברשות הרבי'. ורבא נמי,
דהוא בתרא, מחייב אפי'
בביטש מהלכת ברבועה
דברביעין לוימר לקמן.
פי' ואם נהנת משלמת
מה שנהנת, וכמה, רבא
אמ' דמי פטור. תניא
כותיה, ר' שבע' אומ'
אינה משלם אלא דמי
עמיר לבד. רבא אמ'
דמי שעורין בזול. תניא
כותיה כיצד משלמת מה
אין אומ' תשלם דמיהם
אלא אמ' כמה אדם
רוצה להאכיל לבהמתו
דבר הראוי לה אע"פ
שאינו רגיל, לפיכך אכלה
חמין או דבר רע לה
פטור. ירושלמי רב אמ'
אכלה שעורין משלם
בהמה (וכי' תניא) [וכי'ן]
דתינא כותייהו, ורבה
רבא שולא, קיימי לן
כותיה. אדמ' ליה
רב חסדא לרמי לא הות
גבן באורחא כו', דברין
גבן פטורין ליה חצר דלא
קיימי לאגורא וגברא דלא
עביד למיגר, פטור. דהא